

יוחנן ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף ל"ב ע"א

העלו ב"ד לכהונה ע"פ ע"א, ובא ערער אחד, האם יועיל להורידו? [תד"ה והאמר].

	למאן דס"ל דאין כאן חזקת כשרות ²	למאן דס"ל דיש כאן חזקת כשרות ¹
ר' אלעזר ³	יועיל להורידו	לא יועיל להורידו
רשב"ג	לא יועיל להורידו	לא יועיל להורידו

אדם שמוחזק מאבותיו שכהן הוא, ויצא עליו קול שהוא בן גרושה, ובא ע"א והכשירו, ובאו שנים ופסלוהו, ושוב בא אחד והכשירו, במה תלויה מחלוקת התנאים שבה?

	להו"א – האם חיישינן לזלזול ב"ד	למסקנא – האם מצרפים עדות
ר' אלעזר	חיישינן – ופסול	לא מצרפים – ופסול
רשב"ג	לא חיישינן – וכשר	מצרפין – וכשר

דף ל"ב ע"ב

המוציא שטר, וטען חבירו שהוא מזויף, והודה המוציא, האם נאמן במגו – להחזיק קרקע או להוציא ממון?

	להחזיק הקרקע	להוציא ממון
רבה	נאמן ⁴	נאמן
רב יוסף	לא נאמן	לא נאמן ⁵

בבא בתרא דף ל"ב ע"ב

¹ כתבו תד"ה והאמר, שדברי ר' יוחנן שאמר דלכו"ע אין ערער פחות משנים קאי על המשנה שבכאן [והיינו על ר"א ורשב"ג], ולכן לא דחתה הגמ' לומר דכל דברי ר' יוחנן הם דוקא במקום שיש חזקת כשרות (כמו שאמרה במקומות אחרים), דהיות שדברי ר' יוחנן הם על משנתנו הרי שס"ל שיש לזה הכהן חזקת כשרות, ולכך לא מועיל ערער אחד. ועיי' בפנ"י כתובות דף כ"ו ע"א. [וכל דיוקים אלו אינם לפירוש רשב"ם בד"ה והא אמר ר"י, שכתב שלא איתפרש היכא קאי].

² עיי' תוס' הנ"ל שאם לא נסבור כר' יוחנן שמתניתין מיירי בחזקת כשרות, אי"כ היה אפשר לישב שנחלקו ר' אלעזר ורשב"ג בערער אחד. ועיי' בריצב"א בשטמ"ק לעיל דף ל"א סע"ב, שבאמת פירש סוגייתנו בהו"א דאין חזקת כשרות, אלא שחלק שם על תוס' דידן וס"ל שסוגיין סוברת שר"י אמר דלכו"ע אין ערער פחות משנים אפי' היכא דליכא חזקת כשרות.

³ ראה ברשב"ם לעיל בדף ל"א סע"ב ד"ה א"ר אלעזר, שר' אלעזר לא בא לחלוק על ר' יהודה שאמר אין מעלין לכהונה ע"פ ע"א, אלא לפרש דבריו באיזה מקרה לא מעלין.

⁴ בזה הלכתא כוותיה דרבה. ורשב"ם בד"ה הלכתא פירש משום דמסופק רב אידי טעם מי עיקר, לכך המוציא מחבירו עלו הראיה. ולתוס' ד"ה והלכתא הוא משום דאמרין מגו לאוקמי ממונא, ולכך כל אחד ישאר בחזקתו.

⁵ כאן הלכה כרב יוסף ומהטעמים הנ"ל.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

באיזה סוגי שטרות נחלקו רבה ורב יוסף אם מועיל מגו? [רשב"ם ד"ה אין שטרא זייפא, ובד"ה שלח ליה אביי].

שטר מזויף	שטר אמנה או שנמחל שיעבודו	
לכו"ע לא מועיל ⁶	נחלקו	ר"ח
נחלקו	נחלקו	רשב"ם

ערב שהוציא שטר על הלוה, וטען הלוה שפרעו, ואמר הערב שחזר ולקחם, מה דינו?

מחמת שהיו מקולקלות	מחמת שהלום שוב	
נאמן הערב ע"י השטר ⁷	נאמן הערב במיגו	לרבה
נאמן הערב ע"י השטר ⁷	אינו נאמן במיגו	לרב יוסף (דהלכתא כוותיה)

⁶ ראה ברשב"ם ד"ה שלח ליה אביי, שהביא לשיטת ר"ח, וטעמו שמזה שהשוה אביי את הסוגיא דלעיל שנחלקו רבה ורב יוסף לסוגיא דערב ששם מייירי בשטר שנמחל שעבודו, משמע שגם במה שנחלקו רבה ורב יוסף אינו בשטר מזויף לגמרי, דא"כ היה לאביי לומר דכאן לכו"ע מועיל מגו, היות שאינו שטר מזויף שהוא חספא בעלמא. אלא מחלוקתם בשטר אמנה או שטר שנמחל שעבודו, אבל בשטר שמזויף לגמרי ס"ל לר"ח דאדרבה לכו"ע הוא חספא בעלמא. ועיי' בראשונים ואחרונים שהאריכו הרבה בזה. ורשב"ם ס"ל שבזה ובזה נחלקו.

⁷ היות שלא נפרע שעבוד השטר במעות כאלה, וכשהחזירם לו הערב הוי כאילו לא נפרע.